

porovatelnost postupu, tak pro otázku bezelstnosti žalující strany při postupu, totiž, že žalující jako sestra znala dobře osobní i finanční poměry Otty Ch-a, že se postup stal, když na něho bylo naléháno, by splnil své závazky proti dovolatelům a jejich dceři a že se převodem žalobní pohledávky zbavil jediného jmění a zmařil uspokojení pohledávky dovolatelů. Soudy nižších stolic se v důsledku svého právního názoru s těmito skutečnostmi nezabývaly a proto se soudu dovolacímu nedostává potřebného skutkového podkladu pro rozhodnutí ve věci samé.

Čís. 12051.

Ustanovení čl. 347 obch. zák. platí i při prodeji podle vzorku.

Jest na kupiteli, by zboží bez odkladu po dodání ohledal, a, objeví-li se, že nevyhovuje smlouvě, ihned o tom učinil oznámení prodávateli. Kupitel není oprávněn oddalovati ohledání zboží a oznámení vad až po dojití faktury. Lhostejno, že prodávatel nevytýkal v první stolici, že se pozastavení zboží stalo opožděně. Jest na kupiteli, by tvrdil a dokázal, že vytýkal vady včas.

O zboží jiném (aliud) lze mluvit jen, je-li rozdíl mezi objednaným a dodaným zbožím tak podstatný, že by se při rozumném pojmání stavu věci obchodník ani nepokusil, takovým zbožím plnit smlouvu a také by ani nemohl očekávat, že je odběratel jako plnění smlouvy přijme.

(Rozh. ze dne 3. listopadu 1932, Rv I 1293/31.)

Žalovaný objednal u žalující firmy poznámkové bloky podle vzorku. Proti žalobě o zaplacení kupní ceny namítl žalovaný, že dodané poznámkové bloky neodpovídaly vzorku, ježto neměly t. zv. reklamní okénko. Oba nižší soudy žalobu zamítly, odvolací soud z těchto důvodů: Po stránce právní nejde o případ čl. 347 obch. zák., poněvadž sporné zboží bylo objednáno podle vzorku, tomuto vzorku však zřejmě neodpovídalo, takže nejde o vadu v jakosti, nýbrž o dodávku jiného zboží, než bylo objednáno. To vyplývá i z dopisu žalující firmy ze dne 6. ledna 1930 a žalobkyně není ani popřeno, že tehdy měla různé druhy bloků, a to bloky s okénkem určeným pro reklamu a bloky bez takového okénka. V posledním odstavci čl. 347 obch. zák. jest řeč jen o prodeji na zkoušku neb po zkoušce, takže se tento článek nevztahuje na prodej podle vzorku. Vzhledem k tomu okolnost, že žalovaný zboží nepozastavil ihned, jak je obdržel, nýbrž teprve po dojití účtu, nemá za následek, že se zboží pokládá za schválené. Žalovaný se nezdráhá vydati sporné zboží žalobkyni a nebylo třeba, by je dříve vrátil, nebo je výslovně dal k dispozici. Žalobkyně nesplnila kupní smlouvu, následkem čehož není oprávněna žádati zaplacení (§§ 1052, 1066 obč. zák.), zejména když úpravu sporného zboží podle vzorku odmítá, ježto by to bylo spojeno se značnými náklady.

Nejvyšší soud uznal podle žaloby.

Důvody:

Dovolání, jež napadá rozsudek odvolacího soudu z dovolacích důvodů čis. 2, 3 a 4 § 503 c. ř. s., nelze upřít oprávnění, neboť odvolací soud neposoudil věc po právní stránce správně. Zjištěno bylo, že zboží

bylo objednáno podle vzorku a že dodané zboží neodpovídalo vzorku, poněvadž poznámkové bloky dodané dovolatelkou neměly reklamní okénko, a že žalovaný pozastavil zboží pro tuto vadu dopisem ze dne 3. ledna 1930, asi měsíc po dodání zboží, poněvadž vyčkával, až dojde faktura. Toto pozastavení jest však opožděné, neboť podle čl. 347 obch. zák., jenž platí i při prodeji podle vzorku (čl. 340 obch. zák.), jest na kupiteli, by zboží bez odkladu po dodání ohledal, a, když se objeví, že nevyhovuje smlouvě, ihned o tom učinil oznámení prodávati. Opomine-li to, platí zboží za schválené. Nebyl tudíž žalovaný oprávněn oddalovati ohledání zboží a oznámení vad až po dojití faktury. Dovolatelka ovšem nevytýkala v první stolici, že se pozastavení zboží stalo opožděné, avšak podle čl. 347 obch. zák. jest řádné a včasné oznámení vad předpokladem práv vyplývajících pro kupitele z dodání vadného zboží. Bylo proto na žalovaném jako kupiteli, by tvrdil a dokázal, že včas vytýkal vady, neboť důkazní břemeno včasného oznámení vad a tím i včasného zkoumání zboží stihá kupitele (sb. n. s. čís. 4035). Žalovaný však ani netvrdil, že vytýkal vady dodaného zboží včas, naopak vyplývá z jeho vlastního přednesu, že se tak stalo teprve měsíc po dodání zboží, tedy zřejmě opožděné. Pro nedostatek řečeného zákonného předpokladu jest proto považovati sporné zboží za schválené. Nelze přisvědčiti právnímu názoru odvolacího soudu, že tu nejde o případ čl. 347 obch. zák. i proto, že bylo dodáno zboží jiné (aliud). O zboží jiném (aliud) lze mluvit jen, je-li rozdíl mezi objednaným a dodaným zbožím tak podstatný, že by se při rozumném pojmání stavu věci obchodník ani nepokusil, takovým zbožím plnit smlouvu a také by ani nemohl očekávat, že je odběratel jako plnění smlouvy přijme (srovnej rozh. sb. n. s. čís. 3679). Že tu byly tyto předpoklady, žalovaný ani netvrdil. Nutno-li tedy pokládati zboží dodané dovolatelkou žalovanému za schválené, jest žalovaný povinen zaplatiti za ně zažalovanou kupní cenu.

Čís. 12052.

Spor o vyklizení služebního, deputátního bytu z důvodu zrušení služebního poměru jest věcí prázdninovou podle § 224 čís. 7, nový doslov, c. ř. s.

(Rozh. ze dne 3. listopadu 1932, Rv I 1838/32.)

Žalobě zaměstnavatele proti zaměstnancům o vyklizení služebního bytu procesní soud první stolice vyhověl, odvolací soud žalobu zamítl.

Nejvyšší soud odmítl dovolání.

Důvody:

V projednávaném sporu domáhá se žalobkyně na žalovaných z důvodu zrušení služebního poměru vyklizení služebního, deputátního bytu. Jde o spor podle § 224 čís. 7 c. ř. s., to jest o spor mezi zaměstnavatelem a jeho zaměstnanci ze služební smlouvy. Takové spory jsou podle